

El mal metge

Joan Pinatella i Julià, Banyoles

1. U-na can - ço - ne - ta no - va bé la'n sen - ti - reu can - tar, tre - ta
drins que la'n fes - te - gen, tos tres s'hi vo - len ca - sar; un es -
tu - di - a per met - ge i l'al - tre per ca - pe - llà, se'n

5

1. n'é d'u-na mi - nyo - na de la vi - la de Llan - ça. 2. Dos fa -
tu - di - a per met - ge i l'al - tre per ca - pe - llà. 3. Un es -
van a Bar - ce - lo - na, Bar-ce - lo - na a es-tu - di - ar.

Dos fadrins que la'n festegen, tots s'hi volen casar;
seu mare li'n don llicència, son pare no li'n vol dar.
Caterineta en cau malalta: -Quin metge irem a buscar?
-I aquell de Barcelona, que m'hi podia casar.
I quan en puja l'escala, ja la'n sentí sospirar,
i arriba dintre el quarto: -Caterineta, com ve i com va?
-I molt mal, el senyor metge, i molt mal, ja pot comptar.
-I en té les febres malignes, potser això la matarà.
Ara bé me la'n daríeu, si me la'n poguéssiu dar;
ara bé me la'n daríeu, ara no us la vu(i) pas.